

17. Иродијадина кћи учествоје у догађајима и у рођачким је везама с царем Иродом (Марко, VI, 17-22). Иродијада је Иродова жена

17. Стефанија је "жена Јована Кресцентија", али истовремено (по неким легендама) и љубавница Отона III (Иродовог оригинала?) [41, т. 3, стр. 404]

18. Иродијадина кћи је својом игром "очарала" цара Ирода (Марко, VI, 17-22)

18. Стефанија је "опчинила" Отона III (то је каснија средњовековна легенда) [41, т. 3, стр. 404]

Коментар уз 186. Средњовековне легенде кажу да је Стефанија (после смрти Јована Кресцентија) била дата најамницима "као плен". Али те приче су - пише Грегоровијус - најчистија измишљотина, приписана Римљанима из националне мржње, а постоји друга, потпуно другачија легенда, по којој је Стефанија бајковита драгана победника Јована (тј. Отона III - А.Ф.)" [41, т. 3, стр. 358-359]. "Причало се да је нова Медеја, у лику Кресцентијеове удове (Стефаније - А.Ф.) спутала Отона својим чарима..." [41, т. 3, стр. 404]

19. За Јована Крститеља катастрофалан преокрет догађаја: захтев (тобоже Иродијадин) за његовом главом. В. јеванђеља

19. За Јована Кресцентија катастрофалан (као што се ускоро видело) преокрет догађаја: у Риму избија устанак под Јовановим вођством [41, т. 3, стр. 352]

Коментар уз 196. "Основавши у вечном граду свој трибунал и успокојивши Римљане амнестијом, Отон III се... вратио у Германiju... Његов одлазак је убрзо послужио Римљанима као знак за устанак: национална партија је поново учинила очајнички покушај да збаци германски јарам... С намером да свргне германског папу и његове присталице, Кресцентије је сковао заверу. Народ је имао разлога за да буде незадовољан: туђинци, који нису познавали римске законе, судили су и одређивали судије, које су, неплаћене од државе, биле поткупљиве и пристрасне... Избио је устанак и 29. септембра 996. год. папа је побегао... Храбри устаник (Јован Кресцентије - А.Ф.) пожурio је... да учврсти своју власт у Риму... Папиним бекством у Риму се десио потпуни заокрет... Кресцентије је поново себе прогласио за патриција и римског конзула" [41, т. 3, стр. 348, 351-352]. Отон III је 998. године с војском дошао до Рима. Град се предао, осим замка св. Анђела, где се Јован Кресцентије затворио са својим присталицама, "који су одлучили да пружају отпор до последње капи крви... Отон је захтевао да Кресцентије положи оружје..." [41, т. 3, стр. 355]. Добивши дрзак одговор на тај захтев, Отон је убрзо почео напад, и замак је заузет 29. априла 998. год.

20. Јован Крститељ је кажњен по Иродовој заповести

20. Јован Кресцентије је кажњен по заповести Отона III [41, т. 3, стр. 358-359]

21. Јованова одрубљена глава је важан елемент јеванђеоског приповедања. Та

21. Одрубљена глава Јована Кресцентија је важан елемент приповедања